

[Finansministeren.]

artede afgørelser, og der er kun tale om et fåtal af sager.

Udnævnelser af vurderingsformænd er hidtil sket efter indstilling fra amtsrådet bortset fra rene købstadvurderingskredse, hvor kommunalbestyrelsen afgav indstilling. Ordningen var begrundet i, at købstæderne ikke hidtil har været repræsenteret i amtsrådet. Efter kommunalreformen er dette forhold ændret, og samtidig har kommunerne bortset fra amtskommunerne fået ensartet status. Det foreslås derfor, at amtsrådet fremtidig afgiver indstilling for alle vurderingskredse undtagen København og Frederiksberg, der ikke er repræsenteret i amtsrådet.

Endvidere foreslås der i § 39 som nyt stk. 3 indsat en bemyndigelse for finansministeren til at pålægge kommunerne at føre et for hele landet ensartet ejendomsregister. Dette sker efter forslag fra administrationsrådet og er et led i bestræbelserne for at fritage amtstuerne for opgaver i forbindelse med ejendomsbeskatningen. På længere sigt vil det ensartede ejendomsregister kunne udvikles til et centralt ejendomsregister, indeholdende en række oplysninger om landets faste ejendomme, som er af betydning både for administrationen og eventuelt for andre.

Det er fundet rigtigt, at bortfaldet af årsomvurderingen ikke ændrer den skattemæssige virkning af § 4-vurderinger. Dette foreslås opnået ved en ændring af den kommunale ejendomsskattelev, der er medtaget i forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg det til tingets hurtige og velvillige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af Kurt Brauer til socialministeren (25. november 1969):

„Vil ministeren overveje, om det lovgivningsmæssigt eller på anden måde er muligt at skærpe kommunernes tilsyns- pligt over for plejehjem?“

Begrundelse.

Ifølge en artikel i Ekstra Bladet for mandag den 24. november har medlem af Fre-

deriksberg kommunalbestyrelse, fr. Grethe Andersen, socialdemokratiet, forgæves søgt gennemført, at der foretages mere end ét årligt tilsyn med kommunens plejehjem.

Det må anses for givet, at ét årligt tilsyn langt fra kan sikre, at plejehjemmene drives forsvarligt. Dette så meget mere, hvis tilsynene ikke foretages uanmeldt.

Socialminister *Nathalie Linds* svar (2. december 1969):

Reglerne om det tilsyn, der skal føres med alderdomshjem og plejehjem, er nævnt i socialministeriets cirkulære af 27. februar 1969 om den nye lov om omsorg for invalide- og folkepensionister.

Efter omsorgsloven er det kommunalbestyrelserne, det vil i praksis sige de sociale udvalg, som skal sørge for, og som har ansvaret for, at der føres et betryggende tilsyn med de hjem, som benyttes af invalide- og folkepensionister, over for hvem de har forpligtelser.

Også andre myndigheder har dog forpligtelse til at føre tilsyn, således sundhedskommissionerne og embedslægerne efter den særlige lovgivning, der regulerer deres virksomhed. For de private hjem skal der desuden efter omsorgsloven være tilsynsråd, som i Københavns og Frederiksberg kommune og i købstæderne udpeges af kommunalbestyrelsen og for landkommunerne udpeges af amtsrådet.

Da det efter loven er kommunalbestyrelserne, der har hovedansvaret for tilsyn med de hjem, de benytter, må de selv tilrettelægge tilsynet, så at det kan blive effektivt.

Når hr. Kurt Brauer spørger, om ét årligt tilsyn er tilstrækkeligt, går jeg ud fra, at der dermed menes besøg af det tilsynsråd, som skal føre tilsyn med de private hjem. Om det er tilstrækkeligt, at tilsynsrådet kun aflægger ét besøg om året, kan kun vurderes, når man ved, i hvilket omfang der i øvrigt føres tilsyn med et hjem.

Frederiksberg kommunes sociale myndigheder fører også på anden måde tilsyn med de private hjem, således besøges de 4 gange om året af en sygeplejerske, og socialkontoret har jævnlig forbindelse med de pensionister, for hvem kommunen betaler for ophold på disse hjem, som det også kræves i socialministeriets cirkulærebestemmelser om tilsynsreglerne.